

for domstolene. Også fratagelse af autorisationen efter § 21 kan forlanges indbragt for domstolene.

Retssagen anlægges af ministeren og behandles som et civilt anerkendelsessøgsmål.

Begæring om sagsanlæg har opsættende virkning, medmindre retten ved kendelse bestemmer, at dyrlægen ikke under sagens behandling må udøve dyrlægegerning eller en eller flere af de i § 18 nævnte rettigheder eller retten til at ordinere alle eller enkelte euforiserende stoffer. Findes ministerens afgørelse lovlig, kan retten bestemme, at anke af dommen ikke har opsættende virkning.

Til § 23

Den foreslåede bestemmelse viderefører § 11 a i lov om dyrlægegerning m.v.

Bestemmelsen giver mulighed for, at der ved dom kan ske frakendelse af hele eller dele af autorisationen.

Frakendelse kan ske, når dyrlægen under tilsidesættelse af væsentlige hensyn til fødevarer sikkerheden eller dyresundheden har forvoldt skade på menneskers eller dyrs sundhed eller har fremkaldt fare herfor.

Bestemmelsen tænkes f.eks. anvendt i det tilfælde, hvor en dyrlæge forsætligt har afgivet en erklæring om, at et dyr er undersøgt og fundet fri for sygdom, uagtet det pågældende dyr lider af en sygdom, der vil kunne overføres til andre dyr eller mennesker. Der vil ligeledes kunne blive tale om frakendelse, hvis dyrlægen, uagtet vedkommende ikke har undersøgt et dyr, erklærer, at dyret er undersøgt og fundet fri for sygdom. Som et yderligere eksempel kan nævnes det tilfælde, hvor en dyrlæge til den besætningsansvarlige forsætligt udleverer et lægemiddel, hvis anvendelse er forbeholdt dyrlæger, og dermed fremkalder fare for fødevarer sikkerheden eller dyresundheden. Bestemmelsen vil som udgangspunkt ikke blive brugt i tilfælde, hvor dyrlægen kun har handlet uagtsomt, medmindre omfanget og skadevirkningerne af den uagtsomme handling eller undladelse er meget betydelige.

Frakendelse kan endvidere bl.a. ske, når dyrlægen har gjort sig skyldig i gentagne overtrædelser af bestemmelser i loven eller regler udstedt i medfør af loven. Overtrædelse af bestemmelserne i § 14, stk. 2-4, og af regler fastsat i medfør af § 14, stk. 5-6, eller § 15 om udlevering af receptpligtige lægemidler er dog undtaget fra bestemmelsen og behandles i stedet under bestemmelsen i § 24.

Som udgangspunkt vil der blive tale om fratagelse af dele af autorisationen, jf. lovens § 18, stk. 2, men frakendelse af hele autorisationen vil dog f.eks. kunne

komme på tale i tilfælde af meget grov overtrædelse af bestemmelserne om anvendelse og udlevering af lægemidler.

Da der er tale om grov eller gentagen overtrædelse af loven m.m., vil der typisk versere en straffesag mod dyrlægen. I den sammenhæng taler væsentlige retsplejemæssige hensyn og hensynet til den pågældende dyrlæge for, at der ved dommen så vidt muligt gøres samlet op med retsfølgerne af det strafbare forhold.

I de tilfælde, hvor der hidtil har været tale om fratagelse som følge af grov eller gentagen overtrædelse, er fratagelsen da i praksis heller ikke sket i henhold til dyrlægeloven, men i henhold til straffelovens § 79 som led i den verserende straffesag.

Frakendelse af autorisationen eller dele heraf skal efter forslaget træffes i medfør af § 23 i stedet for straffelovens § 79. Afgørelse om frakendelse af autorisationen eller dele heraf træffes herefter af domstolene i forbindelse med straffesagens behandling.

Der vil kunne ske frakendelse, når en af de i stk. 1 nævnte betingelser er opfyldt. I modsætning til straffelovens § 79 er det herefter ikke en betingelse for frakendelse, at det udviste forhold begrunder fare for misbrug af stillingen.

Bestemmelsen tænkes anvendt i de tilfælde, hvor det af dyrlægen begåede forhold er omfattet af loven eller af regler udstedt i medfør af loven.

Har dyrlægen derimod overtrådt regler i anden lovgivning, vil spørgsmålet om frakendelse fortsat skulle afgøres efter straffelovens § 79, medmindre der i den pågældende lovgivning findes særlige frakendelsesregler, jf. f.eks. § 29 i lov nr. 386 af 6. juni 1991 Dyreværnsloven.

Ministeren kan midlertidigt inddrage autorisationen eller dele heraf, såfremt der er nærliggende fare for misbrug. Ved skønnet herover vil der bl.a. blive taget hensyn til forholdets grovhed og længden af den tid, der er forløbet siden dets begåelse. Afgørelsen kan af den, den vedrører, forlanges prøvet ved domstolene. Inddragelsen varer, indtil sagen er afgjort efter stk. 1.

Det tidsrum, hvori autorisationen eller dele heraf har været midlertidigt inddraget, fratrækkes i frakendelsestiden.

Perioden for frakendelsen af autorisationen eller dele heraf kan være fra 1 til 5 år eller for bestandig.

Frakendelse for bestandig vil kunne ske, hvis dyrlægen har handlet forsætligt og derved har forvoldt skade på menneskers eller dyrs sundhed eller fremkaldt fare herfor. Der vil endvidere kunne blive tale om frakendelse for bestandig, dersom dyrlægen er fra-